

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA
2017
7. volební období

399

USNESENÍ
organizačního výboru
z 82. schůze
ze dne 24. května 2017

k návrhu podvýboru organizačního výboru pro přípravu návrhů na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

Organizační výbor Poslanecké sněmovny

- I.** **s o u h l a s í** s předloženými návrhy podvýboru organizačního výboru na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání uvedených v příloze;
- II.** **d o p o r u č u j e** Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

předkládá prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních, návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání, spolu s charakteristikami kandidátů;

- III.** **p o v ě ř u j e** předsedu podvýboru poslance Jana Bartoška, aby na schůzi Poslanecké sněmovny odůvodnil usnesení, kterým se předkládají prezidentu republiky návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

Jan Hamáček v. r.
předseda Poslanecké sněmovny

Jan Bartošek v. r.
ověřovatel organizačního výboru

Návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

I. propůjčení ŘÁDU BÍLÉHO LVA

1. Plk. Josef Koukal
in memoriam
(6. 5. 1912 - 23. 2. 1980)
2. J. E. PhDr. Miloslav Vlk
in memoriam
(17. 5. 1932 - 18. 3. 2017)
3. Plk. Jaroslav Hofrichter
in memoriam
(23. 9. 1920 - 9. 5. 2016)

II. propůjčení ŘÁDU T. G. MASARYKA

1. Luděk Eliáš
(29. 7. 1923)

III. udělení MEDAILE ZA HRDINSTVÍ

1. Jaroslava Zajíčková
(18. 2. 1924)
2. Plk. prof. Antonín Šubrt
in memoriam
(2. 11. 1913 - 30. 3. 1961)
3. Plk. Josef Balejka
in memoriam
(4. 3. 1917 - 7. 7. 2004)
4. Helena Steblová
(8. 3. 1925)

5. Pplk. v. v. Václav Kopecký, DFC
in memoriam
(14. 9. 1916 - 25. 6. 1978)
6. Pplk. v. v. Jiří Pavel Kafka
(2. 5. 1924)

IV. udělení **MÉDAILE ZA ZÁSLUHY**

1. Jiří Holeček
(18. 3. 1944)
2. Doc. MUDr. Boris Šťastný, CSc.
(20. 8. 1932)
3. Prof. Milan Zelený
(22. 1. 1942)
4. Doc. MUDr. Leopold Pleva, CSc.
(21. 4. 1947)
5. Jiří Kocman
(14. 10. 1935)
6. Jan Gajdoš
in memoriam
(27. 12. 1903 - 19. 11. 1945)
7. Martina Sábliková
(27. 5. 1987)
8. PhDr. Vojmír Srdečný
(6. 10. 1919)
9. Prof. MUDr. Miloš Pešek
(1. 10. 1950)
10. Prof. Ing. Vladimír Mařík, DrSc., dr. h. c.
(25. 6. 1952)

11. Milan Knobloch
(10. 8. 1921)
12. Pavel Dragoun
(15. 11. 1947)
13. Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
(13. 12. 1957)
14. Jan Kavan, B.Sc., CH, IOM, Hon D HumLitt.
(17. 10. 1946)
15. JUDr. Vladimír Vochoč
in memoriam
(14. 7. 1894 - 1985)
16. Mons. Josef Hrdlička
(19. 1. 1942)
17. Prof. Ing. Jindřich Cigánek, CSc.
(8. 5. 1934)
18. Prof. PhDr. František Xaver Halas, CSc.
(18. 10. 1927)
19. Prof. PhDr. Zdeněk Helus, DrSc., dr. h. c.
in memoriam
(19. 8. 1935 - 27. 10. 2016)
20. Ing. Zdeněk Rerych
(4. 6. 1931)
21. Jaroslav Falta
(22. 3. 1951)
22. Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych
(12. 11. 1949)
23. Prof. PhDr. Miloš Štědroň, CSc.
(9. 2. 1942)
24. RNDr. Miloslav Nevrlý
(29. 10. 1933)

25. Prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc.
(26. 3. 1951)

26. Kpt. Miloslav Teichmann
in memoriam
(29. 2. 1917 - 2. 1. 1990)

27. Jarmila Šuláková
in memoriam
(1929 - 2017)

28. Epanastatis Prusalis
in memoriam
(16. 11. 1948 - 13. 8. 2016)

29. Věra Picková
in memoriam
(25. 10. 1919 - 17. 8. 2003)

Charakteristiky kandidátů navržených
k propůjčení nebo udělení státních
vyznamenání k řádovému dni 28. 10. 2017

1 Řád Bílého lva

1.1 Plk. Josef Koukal in memoriam

6. května 1912, Jenišovice - 23. února 1980

Navrhovatel: Radek Zeman - starosta města Lužice, Martin Netolický - hejtman, Lubomír Svatoš - starosta obce Jenišovice

Osvojeno: Radko Martínek - senátor, Jiří Běhounek, Karel Černý, Stanislav Berkovec, Jan Bartošek

Prvorepublikový válečný letec, akrobat a zkušební pilot po rozpuštění československého letectva zvolil cestu boje proti nacismu v zahraničí. 15. 7. 1940 byl zařazen jako stíhací pilot u československé 310. peruti RAF v Duxfordu. Během bojů byl velmi těžce popálen na 72% těla. Po dlouhodobém léčení svých popálení na obličeji a na celém těle, se v roce 1943 opět vrátil na vlastní žádost k bojové činnosti u 312. československé perutě. Přesto, že byl těžce zraněn, nechal se znovu zařadit do bojových jednotek a proti fašismu bojoval až do konce druhé světové války. Josef Koukal patřil mezi deset nejúspěšnějších československých letců v letecké bitvě o Anglii. Po převratu v únoru 1948 byl vystaven perzekuci. Politicky a morálně byl rehabilitován až po listopadu 1989, kdy byl také in memoriam povýšen do hodnosti plukovníka. Rodiče a bratr Josefa Koukala zaplatili za jeho odboj koncentračním táborem.

1.2 J. E. PhDr. Miloslav Vlk in memoriam

17. května 1932, Líšnice u Milevska - 18. března 2017, Praha

Osvojeno: Augustin Karel Andrlé Saylor, Vít Kaňkovský, Petr Kudela, Ludvík Hovorka, Vít Kaňkovský, Jaroslav Klaška, Gabriela Pecková, Stanislav Berkovec

Miloslav Vlk byl vysvěcen na kněze 23. června 1968 v Českých Budějovicích. V roce 1978 mu byl odňat tzv. "státní souhlas" k veřejnému výkonu kněžské služby. Jako jiní potrestaní kněží přijal civilní zaměstnání jako umývač výkladních skříní u pražského podniku Úklid a později si ze zdravotních důvodů našel práci archiváře ve Státní bance československé. Deset let žil v Praze, kde jako kněz tajně pracoval v malých skupinách věřících. Dne 1. ledna 1989 mu byl vrácen "státní souhlas" a stal se farářem na Klatovsku. Dne 14. února 1990 byl jmenován českobudějovickým biskupem (biskupské svěcení 31. března 1990), 27. března 1991 pražským arcibiskupem a českým primasem. Od roku 1991 do roku 2000 byl předsedou biskupské konference, nejprve ČSFR, později České biskupské konference. Dne 26. listopadu 1994 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kardinálem. V dubnu 2005 se účastnil konkláve ve Vatikánu, kdy sbor kardinálů zvolil nového papeže Benedikta XVI. Dne 13. února 2010 přijímá papež Benedikt XVI. rezignaci kardinála Vlka na pastorační vedení pražské arcidiecéze z důvodu dosažení stanovené věkové hranice. Roku 2002 mu prezident

Václav Havel propůjčil řád Tomáše Garrigua Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva.

1.3 Plk. Jaroslav Hofrichter in memoriam

23. září 1920 – 9. května 2016

Navrhovatel: Jaroslav Unzeitig

Osvojeno: Pavel Bělobrádek, Jan Bartošek

Po obsazení Československa utekl pan Hofrichter do zahraničí. Po výcviku v Kanadě nastoupil k RAF, kde v letech 1941 až 1945 nalétal až 680 operačních hodin jako přední palubní střelec. Působil také jako palubní inženýr u 311. bombardovací peruti RAF. Byl nositelem tří válečných křížů a medaile Za chrabrost. V roce 1949 byl zatčen a propuštěn ze služby palubního mechanika, ačkoli mu nebyla prokázána protistátní činnost. I přes nabídku přátel ze zahraničí zůstal pan Hofrichter se svou manželkou v srpnu roku 1968 v Československu. Zatím nebyl vyznamenán žádným z českých prezidentů.

2. Řád Tomáše Garrigua Masaryka

2.1 Luděk Eliáš

29. července 1923, Slaný

Navrhovatel: Český svaz bojovníků za svobodu, předseda plk. v. v. Ing. Jaroslav Vodička

Osvojeno: Dana Váhalová, Petr Kudela

V roce 1942 s rodiči internován v Terezínském ghettu, později ve vyhlazovacím táboře Auschwitz-Birkenau a Schwarzhilde. Přežil třítydenní pochod smrti do Terezína. Během pobytu v koncentračních táborech si zkusil ochotnické herectví. Po návratu z vojny získal od roku 1956 angažmá v Divadle Petra Bezruče v Ostravě jako herec, později se na pět let stal jeho ředitelem. Umělecky činný byl také v rozhlase a v televizi, od roku 1966 působil v Československé televizi jako vedoucí dramaturg ostravského studia. Po roce 1989 pořádá besedy a přednášky pro mládež na téma války, fašismu, nacismu, rasismu a holokaustu. Je jedním z nejžádanějších lektorů pro práci se školní mládeží. Získal medaili od Českého svazu bojovníků za svobodu a v roce 2010 byl vyhlášen Seniozem roku v Ostravě.

3. Medaile Za hrdinství

3.1 Jaroslava Zajíčková

18. února 1924

Navrhovatel: Anděla Vrtělová

Osvojeno: Jan Klán

V mládí se během druhé světové války Jaroslava Zajíčková se svou matkou Annou ukrývaly v lesním bunkru v Březnici u Zlína. Při jednom ze zátahů gestapa byla matka zatčena. Po celou dobu války pomáhala paní Jaroslava se zajišťováním proviantu pro zhruba třicet lidí skrývajících se před fašisty. Sama přečkávala v tajnosti u různých rodin. Matka nakonec přežila koncentrační tábor a po válce se opět obě setkaly. Paní Zajíčková poté vykonávala práci poslankyně Městského národního výboru v Uherském Hradišti, je členkou Českého svazu bojovníků za svobodu a Komunistické strany Čech a Moravy.

3.2 Plk. prof. Antonín Šubrt in memoriam

2. listopadu 1913, Čáslav - 30. března 1961, Kladno

Navrhovatel: Antonín Šubrt, ml.

Osvojeno: Antonín Sed'a

Pan plk. prof. Antonín Šubrt bojoval v zahraniční armádě, zejména se prezentoval ve výcvikovém táboře čs. zahraniční armády na Západě v Agde. Působil také v 1. československé samostatné obrněné brigádě a od 1. května 1945 v hodnosti majora tankového vojska. Za boje s nepřítelem obdržel francouzský a československý Válečný kříž. Jako příslušník čs. zahraniční armády na Západě byl perzekuován. Rodiče plk. prof. Šubrt byli za synovu účast v zahraniční armádě vězněni v internačním táboře ve Svatobořicích na Moravě. Je držitelem vyznamenání za účast na invazi, vyznamenání Za účast čs. armády v zahraničí 1939 - 1945, vyznamenání za obranu Anglie a Francie a dále je nositelem vyznamenání Za chrabrost a Za zásluhy. V roce 1969 byl částečně rehabilitován, úplné rehabilitace dosáhla rodina pana Šubrt až v roce 1991 a taktéž povýšení do hodnosti plukovníka in memoriam. Verifikováno Vojenským historickým ústavem (čj. 94297- Sch-97-1947).

3.3 Plk. Josef Balejka in memoriam

4. března 1917, Valašské Klobouky - 7. července 2004, Valašské Klobouky

Osvojeno: Antonín Sed'a, Pavel Bělobrádek

Pan plk. Josef Balejka během okupace Československa odešel do zahraničních armád jako bojový pilot. Působil ve válečných územích v Polsku, ve Francii, v Anglii a v Belgii. Stal se členem RAF, školil nové piloty a nalétal několik tisíc hodin. V roce 1946 létal v rámci Organizace spojených národů pro pomoc a obnovu správy UNRRA trasu mezi Velkou Británií a Československem a zajišťoval tak převoz ošacení, potravin a dalšího materiálu. Od roku 1946 žil ve Velké Británii. Josefu Balejkovi byl povolen návrat do Československa až v roce 1975. V roce 1991 byl v Praze rehabilitován v RAF. Je držitelem mnoha zahraničních válečných vyznamenání a Československého válečného kříže 1939.

3.4 Helena Steblová

8. března 1925, Bystřice

Navrhovatel: Československá obec legionářů, jednotka Frýdek-Místek (předseda)

Osvojeno: Pavla Golasowská

Prokázala hrdinství a odvahu při záchraně partyzána Jana Heczka ze skupiny Nad Olzou, který byl při střetu s fašisty těžce raněn a ukrýval se v rodném domě Steblových. Helena Steblová zajela pro pomoc do nedalekého Třince pro lékaře, který na místě musel partyzánovi amputovat ruku. Díky tomuto zákroku přežil, vrátil se k partyzánské skupině a dočkal se konce války. Jiný osud však stihl rodinu Steblových. Kvůli udání byla celá rodina zatčena gestapem. Otec byl umístěn v koncentračním táboře Gross-Rosen a později Sachsenhausen, kde byl roku 1945 zastřelen. Tehdy 19ti-letá Helena Steblová byla po krutých výsledcích vězněna v koncentračních táborech Ravensbrück, Dachau, Gross-Rosen a nakonec Salzwedel, kde byla osvobozena. Po válce se zúčastnila řady besed s mládeží na téma druhé světové války.

3.5 Pplk. v. v. Václav Kopecký, DFC in memoriam

14. září 1916, Klatovy - 25. června 1978, Praha

Navrhovatel: Ing. Jan Golář

Osvojeno: Stanislav Berkovec

Po okupaci Československa byl příslušníkem našeho zahraničního letectva v Polsku a Velké Británii (u slavné 1. a 111. stíhací perutě RAF) a sestřelil v jejich řadách 3 nepřátelská letadla a provedl několik velmi nebezpečných útoků na nepřátelská plavidla. Byl ale také sám 21. 6. 1941 sestřelen, zraněn a nucen přistát na moři. V prosinci 1941 byl při operačním letu znovu zraněn, tentokrát těžce, a musela mu být amputována pravá noha nad kolenem, pravá ruka a levá noha byly rovněž vážně poškozeny. Po vyléčení v roce 1943 se již k operační činnosti vrátit nemohl, proto vykonával funkci technického inspektora na velitelství a instruktora a zkušebního komisaře. Jeho válečná činnost byla oceněna řadou československých a britských vyznamenání, z nichž nejvýznamnější byly dvakrát Československý válečný kříž, Čs. medaile Za chrabrost a především velmi vysoce ceněné britské vyznamenání DFC – Záslužný letecký kříž, které bylo našim letcům uděleno v pouhých 55ti případech. I to svědčí o jeho vysokých bojových zásluhách a úctě Britů, kterou k němu chovali. V roce 1949 byl z armády nespravedlivě propuštěn a následující rok vzat do vazby. Samozřejmě jak bylo tehdejším zvykem, naprosto neprávem, za údajné plánování útletu do zahraničí. Dostalo se mu příkladného mučení v tzv. Domečku jeho velitelem Perglerem osobně i jeho přísluhovači. Vedle všech dostupných mučících metod mu byla rozbita protéza a novou dostal až po propuštění v červenci 1951.

3.6 Pplk. v. v. Jiří Pavel Kafka

2. května 1924 Praha

Navrhovatel: tajemnice klubu RAF (Klub Royal Air Force generála Emila Bočka při Aeroklubu Brno - Tuřany) Ludmila Formánková

Osvojeno: Jan Klán, Stanislav Berkovec, Karel Černý, Jan Bartošek

Návrh přichází u příležitosti 95. narozenin Jiřího Pavla Kafky, který byl příslušníkem 311. československé bombardovací perutě RAF ve Velké Británii za 2. světové války. Jeho otec byl předsedou Pražské židovské obce a později pracoval v Benešově exilové vládě. Mladý Jiří a jeho bratr Felix odjeli do Anglie tzv. Wintonovým transportem. Po roce 1990 se zapojil do projektu Příběhy z Vašich regionů, kdy debatoval s žáky a studenty.

4. Medaile Za zásluhy

4.1 Jiří Holeček

18. března 1944, Praha

Osvojeno: Augustin Karel Andrlé Saylor, Stanislav Berkovec

Jiří Holeček se proslavil jako vynikající československý hokejový brankář. Hokej začal hrát jako kluk poprvé v sezóně 1956/1957 za Tatru Smíchov. Následující sezónu přestoupil do HC Bohemians Praha, ale z obou těchto klubů byl propuštěn. Poté nastoupil do pražské Slavie, kde působil pět let. Vojnu absolvoval od roku 1963 v klubu Dukla Košice, přičemž v tamním týmu (později s názvem VSŽ Košice) působil do roku 1973. V té době o něj měla již zájem HC Sparta Praha, kam zanedlouho přestoupil a kde odehrál pět sezón. Poté následoval přestup do německého EHC 70 München, kde setrval dvě sezóny. Svoji působnost uzavřel v klubu EHC Essen-West, kde hrál pouze jeden rok a následně opustil profesionální soutěže. Holeček se však veřejnosti proslavil především v národním hokejovém týmu. S ním získal tři zlaté medaile na mistrovstvích světa v letech 1972, 1976, 1977. Na dalších šampionátech získal pět stříbrných a jeden bronz. Dva cenné kovy přivezl z Olympijských her v Innsbrucku a Sapporu. Jiří Holeček kvůli svému osobitému stylu chytání získal přezdívku fakír. 5x byl na mistrovství světa vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. V roce 1974 se stal také vítězem ankety Zlatá hokejka.

4.2 Doc. MUDr. Boris Šťastný, CSc.

20. srpna 1932, Novi Sad

Osvojeno: Rostislav Vyzula, Jiří Štětina

Boris Šťastný je předním český pneumologem, zakladatelem a jedním z hlavních představitelů moderní české bronchologie. Narodil se a druhou světovou válku, jako téměř jediný z jeho rodiny, přežil v bývalé Jugoslávii, kde jeho otec pracoval jako zástupce českých strojírenských společností. Vystudoval 1. LF UK v Praze. Do roku 2002 působil jako přednosta Pneumologické kliniky 1. lékařské fakulty UK v Praze v dnes již zrušené veleslavínské plicní nemocnici, kde strávil více jak 40 let profesního života. V naší zemi se zasadil o zavedení unikátních vyšetřovacích metod v plicní diagnostice, jako je autofluorescenční bronchoskopie, transbronchiální plicní biopsie a endobronchiální sonografie. Celou svoji šedesátiletou praxi zasvětil boji s plicní rakovinou. Již od šedesátých let minulého století, později již jako člen lékařského konsilia, se osobně staral i o plíce bývalého prezidenta republiky Václava Havla. Za svého pedagogického působení vychoval novou generaci českých plicních lékařů a lékařek. Je členem řady českých i světových odborných společností a držitelem řady

ocenění v oboru plicní lékařství. Přes svůj věk stále denně ordinuje a účastní se pedagogické a publikační činnosti. Letos v srpnu se dožívá 85 let.

4.3 Prof. Milan Zelený

22. ledna 1942, Klucké Chvalovice

Osvojeno: Antonín Sed'a, Karel Rais

Od roku 1967 žil ve Spojených státech, kde také dokončil svá vysokoškolská studia ekonomie. Od roku 1982 vyučoval na Universitě Fordham v New Yorku. Přestože se po roce 1989 zapojil do procesu transformace československé ekonomiky, byl až do roku 2000 v ČR považován za cizince. Teprve v roce 2000 získal zpět své české občanství. Od roku 1998 vyučuje na UTB ve Zlíně, obor podniková ekonomika a řízení, stejně jako na řadě dalších škol v Evropě. Je zakladatelem Nadace ZET (ZET Foundation), která je ustavena za účelem rozvoje národního podnikatelství ve smyslu rozvoje regionálního a místního vlastnictví, rozhodování, autonomie a soběstačnosti za účelem zvýšení konkurenceschopnosti české ekonomiky a podniků. Je zakladatelem nového oboru ekonomického rozhodování Multiple Criteria Decision Making (MCDM) a dalších inovací v oboru.

4.4 Doc. MUDr. Leopold Pleva, CSc.

21. dubna 1947, Prostějov

Osvojeno: Dana Váhalová, Karel Černý

Hrudní chirurg, traumatolog. Ve Volgogradu poznal metodu Ilizarevova, užití kovových osteosyntetických materiálů. Na vlastní náklady ji nastudoval a začal aplikovat na svém pracovišti. Metoda přinesla značný úbytek trombotických komplikací. Je autorem tří patentů na zevní fixátory.

V roce 1991 vybudoval v Ostravě Traumatologické centrum, první v České republice. Od roku 1993 vydává časopis Úrazová chirurgie. Je iniciátorem a prezidentem úspěšného mezinárodního kongresu Ostravské traumatologické dny. V roce 2004 byl zvolen předsedou České společnosti pro úrazovou chirurgii. Významně se podílel při obou velkých hromadných neštěstích Vřesina a Studénka, kdy koordinoval zásah a ošetření zraněných. Zasloužil se o akreditaci oborů Zdravotnický záchranář a Společenská patologie a logistika terénních rizikových situací na Lékařské fakultě Ostravské univerzity.

4.5 Jiří Kocman

14. října 1935, Praha

Navrhovatel: Bc. Pavel Fiala

Osvojeno: Karel Černý

Celý svůj život zasvětil koním a dostihům. V roce 1975 dosahuje Jiří Kocman svého zřejmě největšího jezdeckého a společenského úspěchu. V rámci jezdecké soutěže Royal Horse Show ve Windsoru v Anglii končí v soutěži čtyřspřeží, v níž startuje devatenáct účastníků z celého světa a Češi jsou jediní zástupci zemí východního bloku, na celkovém druhém místě. Je dekorován britskou královnou Alžbětou II, ke které je posléze pozván na večeři. Jiří Kocman byl rovněž v dánských královských stájích, aby zaškolil dánské královské podkoní a kočí. V roce 1979 zapřahá dvacet bílých kladrubských koní najednou. Tento rekord překonává v roce 2008 dvaadvacetispřežím. Trénuje český reprezentační tým. Jako kočí vystupoval v mnoha českých i zahraničních filmech. Je nositelem nejvyššího vyznamenání světové jezdecké federace FEI.

4.6 Jan Gajdoš in memoriam

27. prosince 1903, Brno - 19. listopadu 1945, Brno

Navrhovatel: Mgr. Ivana Gajdošová

Osvojeno: Jiří Mihola

Vynikající gymnasta, sportovec Sokol, člen reprezentačního družstva ČOS, na OH v Amsterdamu získal stříbrnou medaili, účastnil se OH 1936 v Berlíně. V roce 1938 na Sokolském sletu získal titul mistra světa v tělocviku. Po rozpuštění Sokola roku 1941 nechal družstvo přesunout do Dělnické tělovýchovné jednoty, aby mohlo cvičit i přes zákaz. Účastnil se aktivně odboje proti nacismu v odbojové skupině Jindra. V r. 1944 zatčen, uvězněn v káznicích, v r. 1945 vynesena rozsudek smrti, byl osvobozen 1945 v káznici Zwickau, zemřel na následky věznění koncem roku v Brně.

4.7 Martina Sáblíková

27. května 1987, Nové Město na Moravě

Osvojeno: Jiří Běhounek, Jaroslav Kláška

Vyhlášena českým Sportovcem roku (2007, 2009, 2010). Úspěchů dosáhla mj. v silniční cyklistice - má více jak 15 medailí z mistrovství České republiky. V roce 2007 získala bronzovou medaili v časovce na mistrovství Evropy do 23 let. Na Zimních

olympijských hrách v Turíně skončila na trati 5 000 m čtvrtá a na mistrovství světa juniorů získala stříbrnou medaili. Od roku 2007 sbírka medailí výrazně narostla – z mistrovství Evropy si postupně přivezla pět zlatých, jednu stříbrnou a tři bronzové, na mistrovstvích světa na jednotlivých tratích vybojovala dvanáct zlatých a tři stříbrné, na mistrovstvích světa ve víceboji tři zlaté, jednu stříbrnou a jednu bronzovou. Na Zimních olympijských hrách ve Vancouveru zvítězila na tratích 3 a 5 km, v závodě na 1 500 m získala bronzovou medaili. Na Zimních hrách v Soči na distance 3 000 m získala stříbrnou medaili, o několik dní později obhájila olympijské zlato v nejdelším, pětikilometrovém závodě. Od sezóny 2006/2007 vládne Světovému poháru v rychlobruslení na dlouhých tratích, jehož celkové pořadí již devětkrát vyhrála.

4.8 PhDr. Vojmír Srdečný

6. října 1919, Albrechtice nad orlicí

Osvojeno: Karel Černý

PhDr. Vojmír Srdečný je jedním z posledních pamětníků studentské perzekuce, která nastala po 17. listopadu 1939. Již od konce druhé světové války až doposud se V. Srdečný velmi aktivně snaží udržovat povědomí o těchto událostech mezi širokou veřejností. Ve svém profesním životě se významně zasloužil o rozvoj sportu tělesně postižených. Byl iniciátorem *Kladrubských her*, které byly prvním počinem tohoto druhu na světě. V Kladrubech se v roce 1948 tehdy mladý tělocvikář setkal s řadou pacientů na vozičku nebo s amputovanými končetinami a napadlo ho, že by jim prospělo, kdyby sportovali. Velké zásluhy má i na účasti našich hendikepovaných sportovců na paralympiádách.

4.9 Prof. MUDr. Miloš Pešek

1. října 1950

Osvojeno: Jan Klán, Jiří Valenta

Svou životní dráhu zasvětil nádorovým onemocněním, inovoval kombinovanou léčbu plicní rakoviny a lokální invazivní terapie. Vychovává odborníky v oboru pneumologie a ftizeologie. Přednáší na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v češtině a angličtině. Byl členem mezinárodního lékařského onkologického konzilia prezidenta republiky Václava Havla - jedním z jeho původních šesti českých konziliářů. Zastupuje Českou republiku v mezinárodních organizacích (Evropská respirační společnost, Evropská společnost pro klinickou onkologii, Americké společnosti pro klinickou onkologii, spoluzakladatel Evropské společnosti kryochirurgie).

4.10 Prof. Ing. Vladimír Mařík, DrSc., dr. h. c.

25. června 1952, Praha

Navrhovatel: prof. Dr. Zdeněk Souček, DrSc. - prezident Klubu Stratég

Osvojeno: Jan Hamáček, Pavel Bělobrádek, Jaroslav Klaška, Anna Putnová, Jan Bartošek

Profesor Mařík je výraznou, mezinárodně uznávanou vědeckou osobností, která přispěla k rozvoji aplikovaného výzkumu a zejména kybernetiky v České republice. V současné době působí jako ředitel Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky ČVUT. Je autorem nebo spoluautorem více než 160 časopiseckých a konferenčních článků, spoluautorem nebo editorem 13 knih (Springer Verlag, Kluwer Academic) a spoluautorem 5 amerických patentů. V roce 2006 se stal spoluzakladatelem nadace ČVUT Media Lab založené na podporu výzkumu prováděného talentovanými studenty a mladými výzkumníky. Od samého počátku působí jako předseda správní rady této nadace. V současné době akcelérátor eClub provozovaný touto nadací již podpořil desítky start-up firem a týmů a má přímé vazby na několik inkubátorů v USA.

4.11 Milan Knobloch

10. srpna 1921

Navrhovatelé: Občanské sdružení Památník baroku Kosmonosy - tajemník RNDr. Václav Petříček a předseda Ljulin Christov

Osvojeno: Gabriela Pecková

Významný český sochař a medailér. Je řazen k nejvýznamnějším žákům zakladatele české medailérské školy Otakara Španiela. Soubor jeho uměleckých děl je velmi rozsáhlý, obsahuje 400 položek. Jsou zastoupeny např. v Národní galerii a v Národním muzeu v Praze, Muzeu mincí a medailí v Kremnici, Britském centru v Londýně, Muzeu Pařížské mincovny, Státním muzeu v Berlíně, Uměleckoprůmyslovém muzeu ve Vídni, petrohradské Ermitáži a jinde po světě.

4.12 Pavel Dragoun

15. listopadu 1947

Navrhovatel: Jan Neústupný

Osvojeno: Pavel Plzák, Roman Procházka

Od 70. let se zasloužil o zdokonalování a technický vývoj tavicích a chladících procesů čediče. Byl konstruktérem výrobních zařízení a pod jeho rukama vzniklo na 150 zlepšovacích výrobních návrhů. Pavel Dragoun konstruoval licí stroje na čedičové trouby, které nemají ve světě petrurgie obdoby. Vyvíjel, představoval a modernizoval tavicí a chladicí agregáty. Prováděl výrazné úspory energií (plyn a elektrická energie). Výrazně snížil emisní hodnoty NOX, tepelných agregátů. Zdokonalil technologii při plynofikaci z generátorového plynu na svítiplyn a později na zemní plyn.

4.13 Ing. Mgr. Miroslav Wajsar

13. prosince 1957, Náchod

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Pavel Bělobrádek, Jaroslav Klaška, Jan Bartošek, Marek Benda, Gabriela Pecková

Je uznávanou osobností v oblasti řízení a poskytování hospicové péče. Svou činností významně přispívá k posilování úcty k životu a k člověku. Od roku 1996 je ředitelem Oblastní charity Červený Kostelec a Hospice Anežky České v Červeném Kostelci, který založil jako první instituci svého druhu v České republice.

4.14 Jan Kavan, B.Sc., CH, IOM, Hon D HumLitt.

17. října 1946, Londýn, Velká Británie

Navrhovatel: Celostátní konference klubu seniorů ČSSD - předseda Petr Kolman, Jaroslav Bašta, Ilona Švihlíková, Petr Uhl

Osvojeno: Jaroslav Foldyna, Vojtěch Filip, Stanislav Berkovec, Stanislav Huml, Vítězslav Jandák, Zdeněk Syblík, Václav Votava, Jan Mládek, Jaroslav Krákora, Igor Jakubčík, Jaroslav Zavadil, Ladislav Velebný, Václav Klučka, Milan Šarapatka, Dana Váhalová

Jan Kavan byl jedním z nejdůslednějších bojovníků za demokracii a svobodu v bývalém Československu. V 60. letech jako studentský vůdce a v 70. a 80. letech jako emigrant, který zorganizoval největší zásilky literatury do Prahy a Brna, zajistil největší publicitu Chartě 77 a tehdejší politické situaci v ČSSR, a to především v anglicky mluvícím světě (prostřednictvím tiskové agentury Palachpress, kterou založil). Rovněž zajistil první větší spolupráci mezi českou, polskou, maďarskou a východoněmeckou opozicí. Pravidelně informoval několik západních vlád, ale i nejvýznamnější mezinárodní instituce a i mírové hnutí. Principy demokracie, svobody a sociální spravedlnosti prosazoval později i jako ministr zahraniční ČR a předseda Valného shromáždění OSN. Jan Kavan se významně zasloužil jak o porážku totalitního režimu, tak i o dobré jméno České republiky v zahraniční a obnovení

dobrých vztahů s Ruskou federací i se zeměmi Středního východu a Latinské Ameriky. Za svou práci obdržel řadu mezinárodních ocenění, zvláště britských a amerických, ale žádné významné v ČR.

4.15 JUDr. Vladimír Vochoč in memoriam

14. červenec 1894, Třebechovice - 1985, Praha

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Dana Váhalová, Jiří Mihola, Jan Bartošek

JUDr. Vladimír Vochoč byl významnou postavou československých diplomatických styků a svou činností umožnil stovkám lidí (zejm. židovským rodinám a rakouské a německé inteligenci) uprchnout před nacistickým režimem.

4.16 Mons. Josef Hrdlička

19. ledna 1942, Velké Opatovice

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Petr Kudela, Ludvík Hovorka, Vít Kaňkovský, Jaroslav Klaška, Josef Uhlík, Jiří Mihola, Jan Bartošek

Biskup Josef Hrdlička je významnou osobností českého křesťanského kulturního života - básník, překladatel a autor mnoha duchovních textů a písní.

4.17 Prof. Ing. Jindřich Cigánek, CSc.

8. května 1934, Nový Bohumín

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Petr Kudela, Jiří Mihola, Jan Bartošek

Významný český vysokoškolský pedagog, vědec a soudní znalec a uznávaný odborník v oblasti stavebnictví a v oblasti vývoje stavebních hmot, projektování a zahlazování báňské činnosti.

4.18 Prof. PhDr. František Xaver Halas, CSc.

18. října 1927, Praha

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Jaroslav Klaška, Marek Benda, Jan Bartošek, Jiří Mihola, Stanislav Berkovec

Profesor Halas je významnou postavou české diplomacie a uznávaným odborníkem v oblasti církevních dějin. Na konci roku 1990 vyšla poprvé v českém jazyce Jeruzalémská bible, kterou překládal se svou manželkou od roku 1980. Autor knihy Fenomén Vatikán. Od roku 1990 do dubna 1999 byl velvyslancem ve Vatikánu. Zaměřuje se na církevní dějiny zejména české a novodobé. Od roku 2008 je externím profesorem na Teologické fakultě Univerzity Palackého.

4.19 Prof. PhDr. Zdeněk Helus, DrSc., dr. h. c. in memoriam

19. srpna 1935, Hromnice u Plzně - 27. října 2016

Navrhovatel: Česká biskupská konference

Osvojeno: Nina Nováková, Jiří Mihola, Jan Bartošek

Významná postava české psychologie a pedagogiky a uznávaný odborník v oblasti vlivů současného světa na vývoj a vzdělávání dětí a dospívajících.

4.20 Ing. Zdeněk Rerych

4. června 1931, Proseč u Pošné okr. Pelhřimov

Navrhovatel: Český svaz bojovníků za svobodu, předseda plk. v. v. Ing. Jaroslav Vodička

Osvojeno: Stanislav Berkovec

Aktivně se zúčastnil odboje od 26. července 1943 až do osvobození 9. května 1945. V té době navzdory trestu smrti přechovávala rodina Rerychova na hájovně jedenáct sovětských partyzánů a uprchlých zajatců. Šest z nich v této hájovně založilo partyzánskou skupinu působící na Pelhřimovsku. Zdeněk Rerych se i přes svůj mladý věk stal platným členem. Staral se o bezpečnost skupiny sledováním pohybu německých jednotek a zahraničního rozhlasu a jako znalý místních poměrů doprovodem při přesunech. Mimořádné hrdinství spočívá v tom, že nedaleko hájovny

v zámku v Proseči sídlila jednotka SS. Sestřeleného a zraněného ruského letce ukrývala a léčila rodina jeden a půl roku až do konce války.

4.21 Jaroslav Falta

22. března 1951

Osvojeno: Stanislav Berkovec

Bývalý československý motokrosový reprezentant. Udělením státního vyznamenání by se smazal dluh, který naše republika vůči zásluhám této osobnosti má. Jaroslav Falta se zasloužil o první a zatím jediný mistrovský titul mistra světa jednotlivců, a to v roce 1974 ve švýcarském Wohlenu. Tento titul byl však Faltovi díky lobby sovětské strany odebrán.

4.22 Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych

12. listopadu 1949, Praha

Osvojeno: Gabriela Pecková, Marek Benda, Dana Váhalová, Vít Kaňkovský

Cyril Höschl je český psychiatr, popularizátor vědy a vysokoškolský pedagog. Po sametové revoluci byl prvním svobodně zvoleným děkanem 3. lékařské fakulty Univerzity Karlovy (1990 – 1997) a v období 1997–2003 pak působil ve funkci proděkana pro reformu studia a zahraniční styky téže fakulty. Od roku 1990 je přednostou Psychiatrické kliniky 3. LF UK v Praze a ředitelem Psychiatrického centra Praha, jež se od roku 2015 transformovalo v Národní ústav duševního zdraví v Klecanech. V letech 2007 – 2008 působil ve funkci prezidenta Asociace evropských psychiatrů, v období 2008 – 2009 pak v pozici prezidenta Evropské federace lékařských akademií (FEAM). Mezi roky 2004 – 2011 byl předsedou České lékařské akademie.

4.23 Prof. PhDr. Miloš Štědroň, CSc.

9. února 1942, Brno

Osvojeno: Gabriela Pecková, Anna Putnová, Pavel Bělobrádek

Miloš Štědroň se narodil 9. února 1942 v Brně v hudbymilovné rodině. Matka byla učitelka hudby, otec hudebník, strýcové Vladimír Štědroň skladatel, Bohumír Štědroň muzikolog a Jan Štědroň houslista. Maturoval na Jedenáctileté střední škole v Brně na ulici Tábor. V letech 1959 až 1964 studoval muzikologii a bohemistiku na Filosofické fakultě University J. E. Purkyně v Brně. Současně od roku 1963 pracoval jako asistent v hudebně historickém oddělení Moravského muzea, kde také

vedl Malé divadlo hudby. V letech 1965 až 1970 pokračoval studiem skladby a hudební teorie na Janáčkově akademii múzických umění u Aloise Piňose, Miloslava Ištvana, Ctirada Kohoutka a Jana Kapra. V té době začal i se skladatelskou činností. Kompoziční vzdělání si doplnil v letech 1970 až 1972 postgraduálním studiem experimentální a elektroakustické hudby na Janáčkově akademii múzických umění a studijními pobyty v Darmstadtu (1966), Belgii, Nizozemí (1964), Německu (stipendium města Mnichova 1988–89) a ve Vídni. Roku 1972 získal místo na Ústavu hudební vědy Filosofické fakulty UJEP. Roku 1978 získal titul kandidáta věd, roku 1988 se habilitoval jako docent a v roce 1994 byl na již přejmenované Masarykově univerzitě jmenován profesorem. Teorii skladby a další předměty vyučuje také na Janáčkově akademii múzických umění. Miloš Štědroň je členem vědeckých a uměleckých rad a oborových rad pro doktorské studium na MU Brno, JAMU a UP Olomouc, oponentem habilitačních a profesorských jmenovacích řízení, posuzovatelem projektů pro grantové agentury, členem Leoš Janáček Gesellschaft Zürich. Byl také členem správní rady Nadace Český hudební fond v Praze. V letech 1998–2000 působil jako proděkan pro vědu a výzkum FF MU.

4.24 RNDr. Miloslav Nevrlý

29. října 1933, Praha

Osvojeno: Gabriela Pecková, Michal Kučera

Miloslav Nevrlý se narodil v Praze, kde vystudoval reálné gymnázium (1944–1952) a přírodovědeckou (tehdy Biologickou) fakultu University Karlovy (obor zoologie, promoce roku 1957, rigorózní zkouška a titul RNDr. roku 1969). Ještě před promoci získal místo zoologa v Severočeském muzeu v Liberci. Tam pracoval až do odchodu do důchodu v roce 2000, po většinu doby jako vedoucí přírodovědeckého oddělení. Svůj zájem věnoval zejména Jizerským horám. Profesně se zabýval nejen např. studiem tamní zvěře netopýrů, ale i obecnou historií tohoto pohoří, o kterém napsal řadu větších i menších prací. Z nich nejznámější je Kniha o Jizerských horách, za kterou obdržel v roce 1976 výroční nakladatelskou cenu. Zatím poslední čtvrté vydání této knihy je z roku 2007 a tato kniha je považována za bibli tzv. „pomníkářů“ – lidí, kteří bloudí po Jizerských horách a hledají velké množství pomníčků (cca 450) ukrytých v kopcích. Zároveň dlouhé roky vykonával dobrovolnou funkci libereckého okresního konzervátora státní ochrany přírody a krajského konzervátora pro zoologii. Jako terénní pracovník se stal autorem i mnoha turistických publikací a map. Jako hlavní autor se rozhodující měrou podílel na koncepci a tvorbě Turistického průvodce Jizerskými horami. Jeho bibliografie obsahuje mj. i stovky novinových článků. V novinářské anketě Osobnost Liberecka získal v roce 2003 hlasováním veřejnosti druhé místo. Je od roku 1961 ženatý, má tři děti a jedenáct vnuků.

4.25 Prof. PhDr. Petr Čornej, DrSc.

26. března 1951, Praha

Osvojeno: Jiří Mihola, Dana Váhalová

Profesor Petr Čornej je vynikající český historik a vysokoškolský pedagog, jehož práce jsou uznávány a oceňovány u nás i v zahraničí. Ve své odborné práci se zaměřuje na středověk, zejména na nejvýznamnější kapitoly českých dějin – husitství a na historiografii. Patří k osobnostem, které se zásadním způsobem podílely na úspěšné realizaci mezinárodního Husovského sympozia r. 1999 ve Vatikánu. Výsledky vynikající vědecké badatelské práce však nezpřístupňuje pouze v odborných publikacích. Je autorem řady dějepisných učebnic a textových pomůcek a vynikajícím popularizátorem historické vědy v širokém slova smyslu.

4.26 Kpt. Miloslav Teichmann in memoriam

29. února 1917 - 2. ledna 1990

Navrhovatel: Ing. Karel Teichmann

Osvojeno: Augustin Karel Andrlé Saylor

Po absolvování vojenské akademie nastoupil do armády. Jako člen ústřední branné komise Národně-socialistické strany v Praze získával od začátku roku 1948 zprávy o československé armádě a SNB. Vypracoval situační plán k zajištění bezpečnostní situace Československého rozhlasu v případě, že bude vysílána zpráva, že odstoupivší ministři odletěli do zahraničí. Byl obviněn, že připravoval násilné obsazení rozhlasu, v případě neúspěchu jeho zničení. V prosinci 1948 byl odsouzen ke ztrátě hodnosti, všech vyznamenání a osmi rokům těžkého žaláře. Po propuštění pracoval v dělnických profesích. V roce 1990 zemřel při dopravní nehodě.

4.27 Jarmila Šuláková in memoriam

1929 - 2017

Osvojeno: Jan Klán, Dana Váhalová

Sólistkou souboru Vsacan ve Vsetíně byla od roku 1948. Od roku 1954 spolupracovala s Brněnským orchestrem lidových nástrojů. V roce 1979 obdržela titul Zasloužilá umělkyně. V poslední době spolupracovala se skupinou Fleret. Určitě má nesmírnou

zásluhu o zachování spousty lidových písní zejména z Lašska a Valašska v povědomí veřejnosti.

4.28 Epanastatis Prusalis in memoriam

16. listopadu 1948 - 13. srpna 2016

Osvojeno: Jan Klán

Do Československa přišel s matkou krátce po svém narození roku 1949. Rodné Řecko opustili vlivem občanské války, v níž zahynul i jeho otec. Část svého dětství strávil - stejně jako více než čtyři tisíce dalších řeckých dětí - v dětském domově, kde se učil jak česky, tak i řecky. Po ukončení základní školy a střední automobilové průmyslovky pracoval jako řidič v Československém červeném kříži. Později se začal plně věnovat hudbě - vystudoval konzervatoř a založil folkrockovou skupinu Atény, s níž vystupoval doma i ve světě. V posledních letech se Statis (pod tímto uměleckým jménem vystupoval) zabýval také dokumentární tvorbou. Spolupracoval, mimo jiné, s Českou televizí. Začátkem devadesátých let koupil v ostravské části Poruba zámek z 16. století, který byl určen k demolici. Dnes je tato zachráněná a kompletně zrekonstruovaná kulturní památka významným společenským centrem. Epanastatis Prusalis se výrazně angažoval i v boji za mír. V roce 1999 se zúčastnil protiválečných demonstrací v bombardovaném Bělehradě, kde jako "lidský štít" zpíval na koncertech symbolicky pořádaných na mostech.

4.29 Věra Picková in memoriam

25. října 1919 - 17. srpna 2003

Osvojeno: Jan Klán

Novinářka a občanská aktivistka Věra Picková byla za svoji protinacistickou odbojovou činnost vězněna v letech 1940 - 1945 v koncentračním táboře Ravensbrück. Zde jako ošetřovatelka poskytovala cenné služby mnoha spoluvězenkyním a sblížila se s novinářkou Jožkou Jabůrkovou či spisovatelkou Milenou Jesenskou. Od osvobození až do konce svého plodného života byla zapojena do veřejné a žurnalistické činnosti. Na počátku devadesátých let se stala spoluzakladatelkou občanské iniciativy Vděčnost, která pečuje o hroby a památníky osvoboditelů. Stála též u obnovy zpustošeného Růžového sadu ve středočeských Lidicích. Věra Picková se dále zasloužila o založení Společnosti Julia Fučíka a znovuvztyčení Fučíkovy sochy, stejně jako sochy nacisty ubité Jožky Jabůrkové.